Резолюція пленуму ЦК КП(б)У
про лінію національної політики КПЗУ.

I

Події останніх місяців у Західній Україні, що мають безпосередній звязок із загальним міжнароднім становищем і небезпекою війни, яка чим далі зростає, примушують КП(б)У як-найуважніше поставитись до ситуації, що утворюється в Західній Україні, та до пересування взаємин громадських сил, що там намічається, бо однією з основних точок прикладення міжнароднього і зокрема англійського імперіялізму, який підготовляє війну,— є сучасна фашистська Польща, а польський фашизм, в свою чергу, намагається обернути Західню Україну в плацдарм для наступу на радянську Україну, використовуючи при цьому ті зміни співвідношення сил на Західній Україні, що відбулися останнім часом.

1. Західньо-український буржуазний націоналізм поволі міняє свої позиції в питанні про державне становище Західньої України всередині польської буржуазної республіки. Після поразки в національній

Digitized by Google

війні з польськими легіонами 1919 р. західня українська буржуазія спершу, до певної міри, йшла за національно-революційним рухом трудящих мас Західньої України, намагаючись ним керувати й залишаючись на грунті невизнання державної влади польської буржуазії. Після оформлення приєднання Галичини до Польщі постановою ради послів 14-III—23 р. західньо-українська буржуазія поволі переходить на грунт легальної опозиції до польської державної влади, все далі відходячи від революційних метод боротьби.

Революційна боротьба західньо-українських трудящих мас, селянства й дрібної буржуазії, що орієнтувалася на Радянську Україну, останніми роками йшла під знаком зростання впливу робітничого класу, як найпослідовнішого, найвитривалішого та найсамовідданішого борця проти політичного, національного та соціяльного гноблення українського народу в польській буржуазній республіці, що підривало колишню гегемонію західньо-української буржуазії в національно-революційному русі.

З другого боку, робітничий рух, що організується, впертість робітників, яка все зростає, у відстоюванні своїх професійних інтересів, економічні страйки, а також боротьба західньо-українських селян проти яремно-лихварських аграрних взаємин невдержної поміщицької експлоатації та безправного стану,— протиставили західньо-українську

Digitized by Google

буржуазію цій боротьбі західньо-українського робітничого класу й селянства, цеб-то переважної частини українського населення Західньої України.

Єдиному революційному фронтові українських, польських, єврейських пролетарів Західньої України та боротьбі західньо-українських селян проти поміщиків все дужче почав протистояти єдиний класовий фронт української, польської і єврейської буржуазії українських куркулів і польських поміщиків, що об'єднують свої сили проти спільного соціяльного ворога під крильцем польського фашизму.

Західньо-українська буржуазна інтелігенція мріє знайти на цьому шляху забезпечення для прикладення своїх сил, для забезпечення тепленьких місць на державній і громадській службі, що з нею її викинуто в попередні часи боротьби з урядом польської республіки.

Нарешті, певна політична стабілізація в Польщі і, правда, дуже відносне господарче зміцнення польської республіки, порівнюючи з часами повної господарчої руїни та інфляції,— дає західньо-українській буржуазії надію на змогу забезпечити свої конкретні матеріяльні інтереси коштом трудящих мас Західньої України, шляхом зрадництва національно-революційного руху західньо-українських трудящих мас та угоди з сучасним польським урядом.

2. Цю намічену угоду західньо-української буржуазії з урядовим польським фашизмом провадиться зараз шляхом залаштункових переговорів

Digitized by Google

та комбінацій, розрахованих на те, щоб обдурити трудящі маси Західньої України й утворити зовнішню видимість розвязання українського національного питання на грунті польської буржуазної державности. До цього скеровано останнім часом і заходи Пілсудського: переговори про легалізацію підпільного українського університету, порівнююче послаблення темпу полонізації українських народніх шкіл, надання певної свободи кооперативним організаціям, що ними керують українські партії, повернення на роботу деякої кількости раніше звільнених українських урядовців і т. д., при чому все це відбувається в супроводі надзвичайного зміцнення репресій, скерованих проти робітничого класу й селянства.

3. Перехід західньо-української буржуазії, що раніше хиталася між орієнтацією на західні буржуазні уряди, на їхню ніби-то допомогу та орієнтацію на радянську владу,— на грунт погодження з польським фашизмом—є рішучим розривом з тенденціями до радянської орієнтації і з тими формами розвязання національного, зокрема українського питання, що провадить радянська влада. Погодження західньо-української з польською буржуазією визначає підтримку останньої в справі пригноблення робітничих і селянських мас Польщі, і одночасно освітлює перехід української буржуазії на бік польського фашизму в тій війні, що останній тепер за вказівками Лондону готує „проти Москви",

Digitized by Google

„за европейську культуру", „за приєднання України до европейської культури".

Тепер, по всій західньо-українській буржуазно-націоналістичній пресі всі західньо-українські буржуазні партії та організації з цілковитою одностайністю з усіма польськими антипролетарськими партіями, провадять скажену кампанію наклепів та інсинуацій проти Радянського Союзу й зокрема проти УСРР; ця кампанія ставить за своє завдання дискредитувати роботу, що її провадить КП(б)У на радянській Україні, роботу в справі розвязання українського національного питання, розвитку української культури, будівництва української радянської республіки. Ця кампанія брехень та наклепів на УСРР та КП(б)У — необхідна складова частина роботи польської військової партії для забезпечення тилу, можливого наступу на СРСР шляхом дезінформації та дезорієнтації західньо-українських трудящих мас утворенням серед них недовірливого й неприязного, а якщо пощастить, то й ворожого ставлення до республіки Рад.

4. Головним провідником та основним представником угодівської політики відносно польського фашизму в Західній Україні є УНДО (Українське Національне Демократичне Об'єднання). На цей самий шлях стає український фашизм, що підніс свою голову, і поволі від своєї минулої німецької та антипольської орієнтації намацує шлях до угоди з польським урядом для боротьби проти Рад.

Digitized by Google

Слідом за середньою буржуазією та зачатками великої, а також за верхівками буржуазної інтелігенції, репрезентованими УНДО, стають на шлях відходу від участи в національно-революційному русі (хоч ще і не зовсім певно, і роблячи в цьому напрямі лише перші кроки) і деякі елементи дрібної буржуазії, міської й сільської. Зберігаючи попередню зовнішню революційну фразеологію, українські радикали в дійсності йдуть за УНДО в питаннях державної політики, виступаючи в окремі угоди, а в деяких місцях і в постійний блок із ППС, що підтримує Пілсудського.

Помітно хитання серед окремих елементів з лівої течії УНДО (на чолі з газетою „Рада", що репрезентує напрям колишнього президента західньоукраїнської народньої республіки Петрушевича, хоч в цілому ця організація тепер поривае з УНДО, намагаючись намітити самостійну політику). Помічаються хитання та відходи в селянсько-міщанських організаціях, що до цього часу безпосередньо приєднувалися до національно-революційного руху. Антирадянський виступ у сеймі колишнього депутата сельроба — Васинчука, що організує тепер окрему селянську партію, яка фактично орієнтується на Пілсудського, є дуже показовим. У самому сельробі відбувається внутрішня зміна, при чому деякі, навіть провідні, елементи сельробів під впливом кампанії брехень та наклепів угодівської буржуазії проти Радянської України стали

Digitized by Google

трудящих мас Західньої України,— і утворюють передумови для дальшого національно-революційного руху.

Таким чином, в Західній Україні відбувається боротьба за широкі селянські маси між західньоукраїнською буржуазією, що стає на шлях національної угоди, з одного боку, та робітничим класом, що йде під прапором соціялістичної революції і національного визволення поруч з пролетаріятом Польщі проти польського фашизму — з другого.

У цій боротьбі між робітничим класом і буржуазією за вплив на широкі маси селянства, за угоду з польським фашизмом або за дальший розвиток національно-революційного руху, за спілку з польською буржуазією або з польським пролетаріятом, за орієнтацію на капіталістичну Европу або на СРСР,— саме в цій боротьбі полягає основне питання сучасного політичного життя Західньої України.

II

У цій боротьбі буржуазія намагається розікласти сили свого ворога, дезорієнтувати його, намагається стягнути робітничий клас з шляху послідовної класової політики, намагається внести розбрат до лав комуністичної партії. Останнім часом у діяльності провідного органу КПЗУ, її ЦК, ми, на жаль, спостерігаємо цілу низку тривожних сим-

Digitized by Google

на позицію недовір'я й певної неприязни до лінії національної політики, що провадить КП(б)У на радянській Україні.

5. Таким чином, останнім часом на Західній Україні складається нове й складне співвідношення громадських сил. Велика й середня буржуазія переходить на грунт угодівства з польським фашизмом, відмежовуючись від національно-революційного руху. В дрібній, міській і сільській буржуазії відбувається певне хитання. Намічається відхід її верхівок від національно-революційного руху, її підтримка кампанії наклепів, що провадить УНДО проти радянської України, при чому, проте, значні маси дрібної, міської й сільської буржуазії на грунті повної незабезпеченості територіяльних, політичних і національних прав залишаються ворожими до погодження з польським фашизмом, зберігають колишню опозиційну й навіть ворожу позицію до польської буржуазної республіки. Нарешті, широкі трудящі маси Західньої України на чолі з робітничим класом провадять далі боротьбу за своє соціяльне й національне визволення.

6. Широких трудящих мас Західньої України, які б не були хитання та вагання і навіть зради окремих представників, в силу об'єктивних причин свого економічного, політичного й національного становища, не може захопити буржуазія на шлях погодження з польським фашизмом.

Digitized by Google

В цих умовах доконче потрібна тверда більшовицька лінія КПЗУ в галузі національного питання, тверда боротьба проти націоналістичних ухилів та відхилень всередині самої КПЗУ та відмежування від якої б то не було підтримки націоналістичних ухилів, що мали місце всередині КП(б)У. В таких умовах відсутність лінії боротьби з боку ЦК КПЗУ проти націоналістичних ухилів у власних лавах може мати особливо небезпечні наслідки.

III

В цих обставинах, в яких перебуває тепер Польща й Західня Україна, перед КПЗУ широко повстають такі завдання:

а) Зміцнення звязку з робітничими масами Західньої України; об'єднання під комуністичним прапором пролетарів Західньої України всіх національностей і їхнє виховання в дусі інтернаціоналізму; утворення найміцнішого звязку робітничого руху Західньої України з робітничим рухом всієї Польщі.

б) Правильніший систематичний провід боротьбою широких трудящих мас проти їхнього економічного, політичного й національного поневолення, найширша підтримка й розвиток селянського аграрного руху; постійне поєднання аграрного руху з завданнями національного визволення та національно-визвольною боротьбою пролетаріяту.

Digitized by Google

в) Боротьба за дальший розвиток національно-революційного руху проти погодження з польським фашистським урядом; охоплення своїм впливом дрібно-буржуазних елементів міста й села, що приєднуються до цього руху; боротьба з буржуазними й націоналістичними партіями та їхньою угодівською політикою.

г) Рішуча й тверда боротьба з контр-революційною кампанією наклепів та інсинуацій, що провадять українські буржуазно-націоналістичні петлюрівські й польсько-фашистські партії та організації проти радянської України й СРСР, проти ВКП(б) і КП(б)У; викриття в них дрібно-буржуазних вагань, сумнівів, напівугодівських елементів та груп у цьому питанні, ясна й чітка позиція в пропаганді та агітації серед робітничого класу й широких трудящих мас у питанні про ставлення до Радянської республіки.

д) Мобілізація всіх сил робітничого класу й широких трудящих мас Західньої України для боротьби проти інтервенційної політики Пілсудського.

е) Рішуче й безоговорочне подолання націоналістичного ухилу в своєму оточенні.

ЦК КП(б)У вважає за потрібне звернутися до Комінтерну та ЦК КПП, щоб вони розглянули питання національної політики ЦК КПЗУ та його позиції, і тим допомогли КПЗУ стати в усіх цих питаннях на правильний ленінський шлях.

Digitized by Google